Газета Верховної Ради України

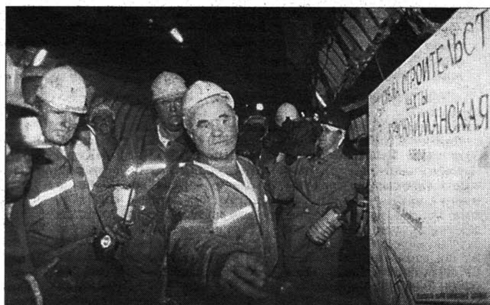

Голос України

№ 159 (2406) ▪ Вівторок, 5 вересня 2000 року ▪ Ціна договірна

В Україні працюють лише шість-сім шахт, які не потребують державної дотації. Серед них — державна холдингова компанія «Шахта «Краснолиманська», створена в 1996 році. Днями тут почали експлуатувати новий горизонт — по суті, нову шахту, не вдаючись до залучення бюджетних коштів.

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (ДІНАУ).

▪ *911 р. Київський князь Олег уклав договір з Візантією.*

▪ *1568 р. Народився італійський філософ і поет, засновник комуністичної утопії Томмазо Кампанелла («Місто Сонця»).*

▪ *1848 р. Помер архітектор Василь Стасов. Автор, зокрема, багатьох житлових будинків у Києві, Харкові, Полтаві.*

▪ *1906 р. Митрополит Андрей Шептицький очолив першу масову прощу галичан у Святу Землю.*

5 вересня

Більшість засідатиме у присутності Президента

На першій погоджувальній раді комітетів і фракцій були присутні представники всіх політичних сил, у тому числі й лівих. Голова Верховної Ради Іван Плющ подякував їм за добрий намір працювати у повному складі та за бажання працювати на новій сесії продуктивніше, ніж на попередній.

На погоджувальній раді вирішено, що сьогодні, 5 вересня, після урочистого відкриття сесії депутати обговорять проекти постанов ВР про висвітлення роботи парламенту ЗМІ, календарний план і розклад пленарних засідань. Решту тижня парламентарії працюватимуть у комітетах. 12 вересня у парламенті відбудеться день уряду, на якому розглядатимуться питання застосування законів про спеціальні економічні зони та хід адміністративної реформи в Україні, а з 13 вересня сесія працюватиме у звичному пленарному режимі.

Напередодні відкриття 6-ї сесії Голова Верховної Ради Іван Плющ провів прес-конференцію. Він поінформував про підсумки участі делегації українського парламенту у конференції Міжпарламентського союзу в Нью-Йорку та завдання, що стоять перед ВР. Детальніше про прес-конференцію глави парламенту читайте в наступному номері.

(Закінчення теми читайте на 2-й стор.).

На «Саміт тисячоліття»

Президент України Леонід Кучма відбув до Нью-Йорка для участі в роботі «Саміту та Асамблеї тисячоліття» ООН. Завтра він візьме участь в офіційному відкритті саміту, а також в офіційному ланчі глав держав і урядів від імені генерального секретаря ООН Кофі Анана. На 7 вересня заплановано виступ Леоніда Кучми на пленарному засіданні, а також на засіданні Ради Безпеки ООН, яке проводять з ініціативи України. Очікується участь Президента в підписанні низки міжнародних багатосторонніх угод. Заплановано й двосторонні зустрічі Леоніда Кучми з іншими учасниками нью-йоркської зустрічі на найвищому рівні.

Відбулася диверсифікація. Залишилися нюанси. Але...

В основу методології складання державного бюджету України на 2001 рік покладено Бюджетний кодекс, ухвалений парламентом у другому читанні, повідомив голова бюджетного комітету Верховної Ради Олександр Турчинов. В інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» Олександр Турчинов (фракція «Батьківщина») назвав це «основним плюсом» ухвалення кодексу в другому читанні.

«Відбулася диверсифікація фінансових потоків на рівні міст і районів, закладаються реальні економічні основи під місцеве самоврядування», — зазначив депутат. За словами глави комітету, підготовка кодексу до третього читання підходить до завершення. «Залишилися технічні нюанси, які ми маємо погодити з комітетом з питань місцевого самоврядування і з урядом», — сказав він.

Разом з тим О. Турчинов не виключив, що між бюджетним комітетом і урядом можуть виникнути проблеми під час підготовки бюджету-2001. «Крім бюджетних відносин, є ще конкретні цифри, доходи та видатки і їх розподіл. Ось тут буде серйозна дискусія», — зазначив депутат.

Шоста сесія — прецедент законотворчого прориву

Стартувала чергова, 6-та, сесія Верховної Ради третього скликання. На її порядку денному — стратегічно важливі питання, частина яких уже роками чекає розгляду. Багато життєво необхідних для розвитку країни законопроектів «заштопорилося» у зв'язку з тривалою парламентською кризою, яка передувала створенню парламентської більшості.

У чергову сесію Верховна Рада входить за непростої економічної та політичної ситуації в країні. Тому нинішня сесія покликана створити, без перебільшення, прецедент законотворчого прориву, внаслідок якого Україна отримає вкрай необхідні закони, а парламентська більшість ще раз на ділі підтвердить високу результативність своєї роботи.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Не входження, а повернення до Європи

Україна свідомо зробила свій вибір на користь європейської інтеграції і має намір найближчими роками стати асоційованим членом Європейського союзу, заявив Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко під час короткого виступу на Х економічному форумі «Криниця-2000» у місті Криниця Гурська (Польща).

(Закінчення на 2-й стор.).

До відома народних депутатів України

Відповідно до статті 83 Конституції України відкриття шостої сесії Верховної Ради України третього скликання відбудеться 5 вересня 2000 року о 10-й годині ранку в місті Києві в будинку Верховної Ради України по вул. Грушевського, 5.

Реєстрація народних депутатів України, які прибувають на сесію, проводиться 5 вересня з 8-ї години ранку.

У номер

На черзі — «Основні цінності»

Тепер літера «о» в абревіатурі СДПУ(о) асоціюватиметься ще й з іменем нового видавництва «Основні цінності», яке щойно дебютувало в Києві. Дебют потужний, ціла серія книг — «Демократичний соціалізм — соціальна демократія» Т. Майера, «Практична робота в соціал-демократичній партії» Х. Хесса, «Українська соціал-демократія в Галичині» О. Жерноклеєва та книга голови СДПУ(о) В. Медведчука «Дух і принципи соціал-демократії. Українська перспектива». Видавництво, сказав у вітальному слові В. Медведчук, має поширювати вкрай важливу для України інформацію про соціал-демократію. Ще рішуче сказав екс-президент Л. Кравчук: він зауважив, що в політиці не годиться одеський жарт «среди тут и между здесь», потрібен свідомий вибір на користь соціал-демократичної ідеології, і «Основні цінності» мусять формувати цей вибір.

Врожай-2000

Солодкий фальстарт

На сьогодні в асоціації «Вінницяцукор» було заплановано пуск перших двох із 38 цукрозаводів — Юзефо-Миколаївського Козятинського району і Ободівського Тростянецького району. Але підвела погода — через затяжні дощі не вдалося припасти необхідної кількості сировини.

Нинішній урожай цукристих спеціалісти прогнозують вищим за торішній — приблизно 200 центнерів на круг. Загалом, за прогнозами, буде зварено 230—240 тисяч тонн цукру. Негусто, але все-таки краще, ніж було в минулому році.

▪ *Майже 18,5 тис. кубометрів стоків скинуто в море внаслідок прориву каналізаційного колектора в Ленінградському районі Севастополя.*

▪ *Одна людина постраждала, три квартири зруйновано в результаті вибуху газу в чотириповерховому будинку в Козятині Вінницької області.*

▪ *Майже на сім годин було затримано пасажирський потяг № 169 Москва—Бердянськ у зв'язку з анонімним повідомленням про мінування состава.*

P. S.

Леонід Кучма виступить на засіданні Ради Безпеки ООН

Більшість засідатиме у присутності Президента

Держбюджет на 2001 рік, новий Податковий кодекс та зміни до Конституції за підсумками всеукраїнського референдуму — саме ці питання стануть вирішальними в новому парламентсько-політичному сезоні.

«Сесія буде непростою і відповідальною», — сказав на засіданні Координаційної ради парламентської більшості її координатор Леонід Кравчук. Парламентська більшість обговорила календарний план проведення шостої сесії ВР, розклад засідань, проект порядку денного та заяву більшості, яку буде виголошено в парламенті. Як повідомив голова Комітету ВР з питань бюджету Олександр Турчинов, проект держбюджету України на 2001 рік ще не передано до ВР і навіть не затверджено урядом. Тож визначати схему проходження бюджету в парламенті ще рано. За Конституцією уряд має подати цей документ у парламент до 15 вересня.

Леонід Кравчук запропонував депутатам повернутися до ідеї проведення зборів парламентської більшості за участю Президента України. Перший заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук поінформував, що під час його недавньої зустрічі з Президентом Леонід Кучма дав добро на участь у такому засіданні. І після повернення зі США глава держави назве дату, коли він зможе прийти на зустріч з парламентаріями. Збори за участю парламентської більшості і Президента плануться провести наступного тижня.

На засіданні Координаційної ради парламентської більшості обговорили також порядок висвітлення роботи нової сесії ВР. На пленарне засідання буде винесено два проекти постанов. Перший, від Комітету з питань свободи слова та інформації, передбачає, зокрема, пряму трансляцію засідань ВР на першому каналі Національного радіо у вівторок з 10-ї до 18-ї години, в середу—п'ятницю — з 10-ї до 14-ї, а також щоденні 45-хвилинні «Щоденники сесії» на УТ-1 та СТБ. Другий проект, підготовлений групою народних депутатів на чолі з Олександром Зінченком, пропонує інформувати про перебіг парламентської сесії на першому каналі радіо в 30-хвилинних щоденниках кілька разів на день, а в п'ятницю — у прямому ефірі дискусійні політичні програми за участю народних депутатів з різних фракцій. Національній телекомпанії пропонується транслювати в прямому ефірі засідання парламенту за участю Президента України та дні уряду у Верховній Раді.

Координаційна рада більшості і Погоджувальна рада голів комітетів, фракцій і груп підтримали другий законопроект.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Телекінофорум у Ялті триває

У всесвітньо відомій оздоровниці України — місті Ялті — триває міжнародний телекінофорум «Разом — у третьому тисячолітті».

Як уже повідомлялося, в рамках цього міжнародного форуму проходить і конкурс українських теле- та радіопрограм "Краса врятує світ". Його підготовлено з ініціативи й за сприяння Соціал-демократичної партії України (об'єднаної).

— Ця частина програми творчої зустрічі, мені здається, розпочала свою роботу плідно й організовано, — сказав перший заступник Голови Верховної Ради України, заступник голови Опікунської ради форуму Віктор Медведчук. — У всіх заходах, що проводяться, чітко відстежується основна мета — підвищити професіоналізм журналістів електронних ЗМІ у висвітленні подій суспільно-політичного життя. Щоб подавалися вони без будь-яких упереджень, негативних стереотипів, національних забобонів. Цим вони, власне, й сприятимуть правдивому розумінню спільноти і минулої й сучасної пори розвитку людства, духовному й культурному єднанню людей різних народів і країн, своїх близьких і далеких сусідів. А від цього, погодьмося, великою мірою залежить поліпшення конкретної суспільно-політичної й соціально-економічної ситуації в кожній суверенній державі, що виникла на пострадянському просторі.

Ялтинський конкурс — вже третій із подібних культурно-масових заходів, що проводяться під патронатом партії.

Прес-служба Верховної Ради України.

Не входження, а повернення до Європи

(Початок на 1-й стор.).

Як підкреслив прем'єр, про серйозність намірів української держави стати в майбутньому членом ЄС свідчить характер реформ, які розпочав після свого переобрання глава української держави Леонід Кучма, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Ведучи мову про намір України отримати найближчими роками статус асоційованого члена ЄС, В. Ющенко зазначив, що з цією метою в державі прийнята і послідовно проводиться стратегія інтеграції України до Євросоюзу. За його словами, таку державну політику підтримує переважна більшість громадян. При цьому Віктор Ющенко заявив, що Україна вже досягла ряду європейських економічних стандартів.

Європейська інтеграція для України є «не входженням, а поверненням до Європи», оскільки Україна завжди була і є невід'ємною частиною цього континенту, підкреслив міністр економіки України Василь Роговий у своєму виступі на форумі.

До речі, Прем'єр-міністру України Віктору Ющенку присвоєно перше почесне звання «Людина року», яке присуджували на економічному форумі «Криниця» у Польщі.

Пенсії виплатили скрізь, окрім Вінницької області

За оперативною інформацією на початок цього місяця, до бюджету Пенсійного фонду надійшли 1 млрд. 520 млн. гривень, що дало змогу профінансувати виплату пенсій у всіх регіонах України, окрім Вінницької області, де заборгованість становить 34,8 млн. гривень.

Про це повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» наприкінці минулого тижня голова правління Пенсійного фонду України Борис Зайчук.

Інформагентство нагадує, що, за його даними, на початок 2000 року заборгованість у пенсіях в Україні становила 1263 млн. гривень.

Ігор ШАРОВ: «Ми прагматики, які не бажають сумнівних політичних дивідендів»

Депутатська група «Трудова Україна» — одна з найчисельніших серед груп та фракцій більшості, тож її позиція певною мірою визначальна і для Верховної Ради загалом. А лідер «Трудової України» Ігор ШАРОВ, якому ми сьогодні надаємо слово на шпальтах «ГУ», — один з тих, від кого залежить злагодженість гри парламентського оркестру.

— Ігоре Федоровичу, які саме законопроекти ви виокремили б як найважливіші з-поміж важливих?

— Насамперед — вчасне ухвалення реального бюджету на наступний рік, параметри якого ми задали ще раніше у бюджетній резолюції. Його прийняття слід розглядати в органічному зв'язку з потребою ухвалення Податкового кодексу, на основі якого відтепер і має формуватися бюджет. Нагадаю, що попередня сесія ухвалила цей кодекс у першому читанні, і тепер треба очікувати на подальше його просування.

Загалом шоста сесія пройде під знаком своєрідної «кодексизації», оскільки на свій розгляд у другому або третьому читаннях очікують, окрім Податкового, ще й проекти Земельного, Митного, Цивільного, Господарського та Загальної частини Кримінального кодексів. Вони перебувають на вістрі законодавчих пріоритетів.

Мусимо нарешті розглянути й такі необхідні для структуризації політико-правового поля проекти законів, як "Про Кабінет Міністрів України" та «Про політичні партії в Україні», а також — законодавчі акти, спрямовані на підтримку підприємництва, серед них — «Про державну підтримку малого підприємництва» та «Про посилення гарантій захисту прав і законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності».

Утім, найперше питання, на якому особливо гостро схрестяться інтереси й погляди не лише народних депутатів, а й усіх політично небайдужих людей — друге читання проекту закону "Про внесення змін до Конституції України за результатами всеукраїнського референдуму за народною ініціативою». Для успішного завершення процесу імплементації парламентаріям потрібно зібрати 300 голосів. І я переконаний, що це відбудеться без особливих ускладнень, адже потреба внесення змін до Конституції витікає з логіки здорового політичного прагматизму і є прямою народною вказівкою, нехтувати якою народні депутати просто не мають права.

— Звідси випливає й позиція депутатської групи «Трудова Україна» на цій сесії?

— Ми завжди були й надалі залишатимемося поміркованою, по-державницьки зорієнтованою центристською групою, для якої головне — інтереси й потреби людини праці. Ми — прагматики і прямуємо не до конфліктного протистояння заради отримання якихось сумнівних політичних дивідендів, а прагнемо результативності у своїй роботі.

На розгляд нинішньої сесії подано немало законопроектів, розроблених членами "Трудової України". Назву лише окремі з них — «Про громадські організації», "Про стягнення заборгованості за житлово-комунальні послуги", «Про місто-герой Севастополь», «Про лобіювання в Україні», "Про використання в Україні іноземної робочої сили", «Про особливості приватизації майна підприємств паливно-енергетичного комплексу», «Про розвідувальні органи України» та інші. Члени депутатської групи «Трудова Україна» також стали ініціаторами розгляду наступною сесією близько десяти питань про внесення змін у закони та доповнень.

Один із найгеніальніших драматургів XX століття Бернард Шоу сказав приблизно таке: «Хто хоче й може працювати — той працює, а хто ні — вчить інших». Пам'ятаймо про це, починаючи сьогодні «писати» чергову сторінку нашої парламентської історії.

Розмову вів Роман КЛИМ.

Насамперед — вітчизняні інтереси, вітчизняний виробник

У всеозброєнні починає новий сесійний період більшість депутатів Верховної Ради, підкріпивши роботою в округах власні висновки і переконання. Поділитися своїми думками стосовно ключових питань майбутньої сесії ми попросили народного депутата України, члена Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу та ядерної безпеки Олександра ШПАКА.

— Олександре Григоровичу, в порядку денному нинішньої сесії — обговорення й остаточне затвердження нового Податкового кодексу. На ваш погляд, що має стати основою реформування податкової системи країни?

— Якщо казати взагалі, то я бачу певні суперечності між уже існуючою податковою системою і Податковим кодексом, який, на мій погляд, є новим інструментом для спрощення збору податків фіскальними службами. Адже ми вже маємо низку податкових законів, які свого часу ретельно обговорювалися і, здавалося, врахували всі аспекти. Запропонований проект Податкового кодексу передбачає, з одного боку, поступове зниження навантаження на платників податків та приведення податкової системи України до більш стабільної й упорядкованої, яка стимулювала б розвиток економіки держави, а з другого боку, застосовує засоби, що нівелюють ці зміни. Як наслідок — зменшення податкового тиску не відбувається. Наведу тільки один приклад. Новий кодекс встановлює перелік податків, зборів та інших платежів, які включаються до системи оподаткування. Водночас інші обов'язкові платежі, встановлені законами, на які не поширюється дія кодексу, до податкової системи не входять. Та сплачувати їх все одно буде потрібно. Тобто відбувається дезінформація платників податків, які під час планування своєї господарської діяльності мають враховувати всю можливу суму коштів на сплату платежів, які передбачено кодексом і не передбачено ними. У процесі обговорення навіть самі податківці зрозуміли, що деякі положення нового Податкового кодексу потребують істотного доопрацювання.

На жаль, дбаючи про податки, ми забуваємо головне — в першу чергу треба стимулювати виробництво. І тут потрібно прислухатися до думки керівників-практиків. Податки мають заохочувати працювати краще й виробляти більше продукції, а не примушувати підприємців іти «в тінь».

— Що ви вважаєте головним під час формування бюджету на 2001 рік?

— По-перше, бюджет повинен мати чітке соціальне спрямування. Маю на увазі забезпечення джерелами фінансування об'єктів соціальної сфери. Сьогодні передбачено кошти тільки на виплату заробітної плати працівникам, а про ремонт чи оснащення обладнанням лікарень, шкіл, закладів культури, на жаль, навіть не йдеться. В процесі виконання цьогорічного бюджету для погашення заборгованості у зарплатах і соціальних виплатах зменшувалося фінансування за іншими статтями.

По-друге, джерела наповнення бюджету мають бути реальними. А то інколи, маючи бажання зробити бездефіцитний бюджет, формально плануємо завищене надходження від різноманітних податків, акцизу і т. ін. Створюється враження, що працівники контролюючих органів навмисне надають слабку методичну допомогу підприємствам на місцях, аби мати змогу отримувати якнайбільше коштів від фінансових санкцій, адже за рахунок цього сьогодні наповнюється значна частина бюджету.

— Вас справедливо вважають одним із найбільш авторитетних спеціалістів у галузі паливно-енергетичного комплексу. Які проблеми ви визнали б найголовнішими в ньому?

— Головне те, що немає стабільності в роботі цієї галузі. Більшість рішень приймають без реального прогнозування. Вони, навпаки, дестабілізують роботу і призводять до порушення енергозабезпечення держави. Сьогодні, на мій погляд, забули, що уряд — це колективний орган, не рахуються з думкою провідних спеціалістів галузі, а, навпаки, нав'язують їм ті чи ті схеми роботи.

Органи управління ПЕКом реорганізувалися декілька разів, і не завжди на користь справі. Постійно постає багато штучних проблем, які з врахуванням не такого вже й широкого кола учасників енергоринку можна розв'язувати безболісно. Адже завжди можна домовитися працювати на умовах, прийнятних для всіх. А за нинішньої ситуації хтось суб'єктивно захищає інтереси невеликої групи, що викликає справедливе невдоволення. І ще на одному моменті хотілося б загострити увагу. Оскільки в Україну більшість енергоресурсів постачається з інших держав, ми маємо надзвичайно уважно ставитися до укладання договорів поставок. Треба точно визначати реальні можливості споживання і платоспроможності, передбачити максимальний захист від фінансових санкцій. Договори мають передусім захищати наші національні інтереси.

Зіткнулися два вантажні поїзди

Аварія

2 вересня на території Перевальського району між станціями Баронська і Мануйлівка, на 10-му кілометрі Донецької залізниці, зіткнулися два вантажні поїзди. Перший, що складається із 47 вагонів, віз металобрухт на Алчевський металургійний комбінат, а другий, чисельністю 60 вагонів, транспортував з Луганська вугілля.

З рейок зійшли 34 вагони, і вантаж був розкиданий на площі 300 метрів. Але найтрагічніше те, що загинули дві особи — машиніст тепловоза Микола Лук'янець і помічник Борис Михайлов. У результаті аварії та пожежі, що почалася, рух на залізниці за маршрутом Родакове—Дебальцеве було повністю припинено і відновлено майже через добу. Як припускали спочатку слідчі органи, не виключено, що аварію спровокували збирачі металу. На цій ділянці залізниці населення скидало на ходу поїзда з відкритих вагонів брухт, щоб потім зібрати його і здати на пункти прийому. Мабуть, шматки потрапили на рейки.

Завдяки зусиллям правоохоронних органів, уже на другий день було затримано троє громадян, яких підозрюють у крадіжці металу під час руху поїзда. На місці катастрофи працює державна комісія.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Конкуренція

Безпредметні претензії

Відома адвокатська фірма «Магістр і партнери», яка обстоює інтереси вітчизняних трубопрокатних заводів, заявила про безпідставність звинувачень Російської Федерації щодо експансії українського дешевого імпорту.

Як відомо, спеціальна група експертів за дорученням віце-прем'єра РФ Віктора Христенка обіцяє низку заходів, спрямованих на захист російських виробників труб з чорних металів, яких буцімто потіснили цього року українські конкуренти. Але факт експансії адвокати заперечують.

Справді, цього року поставки продукції ВАТ Харцизького, Новомосковського, нікопольського Південнотрубного і Нижньодніпровського трубопрокатного заводів у Росію зросли більш як удвічі — до 73 тисяч тонн на місяць. Але говорити, що це завдає шкоди російським виробникам, означало б лукавити. Упродовж останніх років український імпорт труб у Росію скорочувався щороку більш як на 20 відсотків, а 1998 кризового року —набагато більше. Навіть коли попит на труби через рік майже відновився, українські експортери не довели свої поставки до рівня 1997 року. Наголошуючи на цьому, адвокати цілком слушно зазначають, що претензії до українських експортерів труб з боку РФ безпредметні.

Фотофакт

Шестирічна Наталка Любомська тримає свою історію хвороби і довідку про госпіталізацію з діагнозом короста в селі Чаусове-2 Первомайського району Миколаївської області. Первісний діагноз токсикодермія, поставлений місцевими лікарями тиждень тому, був замінений лікарською бригадою з Києва. За словами Наталчиної мами, лікарі вирвали з її карточки сторінки з первісним діагнозом. Після обстеження 2136 осіб, у тому числі й 586 дітей, жодного випадку токсикодермії не виявлено.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Непідйомний колос

Врожай-2000

Цьогорічний хлібний врожай вийшов ще менший за торішній — зернових і зернобобових зібрано, якщо вірити мінагропромівським зведенням, 19 млн. тонн. Особливо мало продовольчої пшениці — близько 5,5 млн. тонн за мінімально необхідних для внутрішнього споживання 6 млн. Попри те, що згідно з діючими інструкціями до продовольчої віднедавна належить пшениця 4-го класу і фуражна пшениця 5-го класу з відмивною клейковиною.

Хоча в полі залишилися лише круп'яні культури і зернова кукурудза, віце-прем'єр з питань АПК Михайло Гладій все одно дивиться на зерновий фініш з оптимізмом. За його словами, у підсумку коровай, як і торік, сягне 24,5 млн. тонн. Посадова арифметика грунтується на кукурудзяних розрахунках. «Королева», інформує аграрний функціонер, дасть 3 — 3,5 млн. тонн. А ще є гречка, просо... За іншою, песимістичнішою, версією, вал, навіть якщо до зведень дорахують і збіжжя, зібране на присадибних ділянках, не перевищуватиме 22 млн. тонн. Качанисту помітно «побила» серпнева спека, а круп'яні культури додадуть не більше мільйона. Якщо так, хлібозбирання-2000 закінчиться найнижчим, починаючи з 1947 року, врожаєм.

Звісно, до складових неуспіху нашвидкуруч сколочених за наказом згори на базі КСП приватних агроформувань можна записати посушливе літо. Але чи міг клімат по всій Україні за десять років так змінитися, щоб виробництво зерна зменшилося більш як удвічі? Може, краще згадати, що у 1990-му на кожен гектар ріллі в середньому вносили 140 кг міндобрив у діючій речовині (у 2000-му — 11 кг). Органічних добрив — 9 тонн на гектар (цього року — 0,9 тонни). Вдесятеро зменшилося використання пестицидів. До того ж господарства через брак матеріально-технічних ресурсів зазвичай запізнюються з проведенням робіт — а це втрата 4—5 центнерів збіжжя з кожного гектара...

Та потенційного покупця духмяного зі скоринкою навряд чи цікавить кількість намолоченого або погектарна врожайність. Чи вистачить пшениці, щоб виготовити необхідну кількість буханців? Питання для нього також не головне. У разі дефіциту збіжжя закуповуватимемо за кордоном — торішній досвід є. Найактуальніше для збіднілого споживача — майбутня ціна паляниці. Не виключено, хліб дорожчатиме. Але на скільки?

Регіони самі визначатимуться з ціною, обережно відповідають на це у Мінагрополітики. Адже сільгоспвиробництва нинішнього сезону, мовляв, здебільшого кредитувалися місцевими бюджетами (читай — місцевими органами влади). Тож тепер вони і стали основними власниками збіжжя, а тому й диктуватимуть цінову політику в кожному окремо взятому регіоні.

А на аграрному олімпі чиновники вже почали перейматися збільшенням польових дивідендів. Як водиться — майбутніх. Наступного року, згідно зі схваленою в цілому Кабміном державною програмою «Зерно України-2001», країна намолотить 40 млн. тонн зерна. Селяни, за прогнозами, не лише завалять збіжжям вітчизняні та закордонні ринки, а й отримають мільярдні прибутки... Щоб виконати все заплановане, самих добрих посадових намірів або наказів перейменувати КСП замало —селянину потрібні техніка, пальне, добрива, якісне насіння, засоби захисту рослин. Цього завжди бракувало, а програм було чимало. А ось чи виконували їх? Уряди йшли у відставку, а програми так і залишалися на папері.

***

До речі, Держрезерв уже веде переговори з Казахстаном про закупівлю пшениці для поповнення державних запасів. Це спричинено високими цінами на зернові всередині країни та низькою якістю української пшениці нинішнього року.

Галина КВІТКА.

Брехня — зброя боягузів

І, треба віддати належне, зброя це підступна, підла. Обрешуть людину чи людей, а в пам'яті багатьох лишається: чи то він украв, чи в нього вкрали, але щось таке було.

Колись, вже досить давно, сім років тому, редакція газети «Голос України» мусила розлучитися з кількома співробітниками. Відтоді у них немає, здається, важливішого заняття, як своїми недолугими перами оббріхувати керівництво редакції. І в Чорнобилі воно, керівництво, після аварії не було, а чорнобильцями вважається. І інвалідність головний редактор уже собі втнув і т. д. Суцільна брехня.

Той, кого тоді туди направляли, а він не їхав — вилітав з партії. І це всім ставало відомо. І квит. Брехуни й словом не згадують, зокрема, той факт, що суд підтвердив чорнобильський статус головного редактора «Голосу України» і його нинішніх заступників, і що саме через це довелося вдаватися до суду, і що чорнобильці, які читали ті опуси у пресі (а їх було багато) самі приїздили до редакції і розвінчували ту брехню.

Авторові чергового опусу, Валерію Лазаренку з Вінниці, та його київському «подєльніку» Миколі Хрієнку, який до брехливої брошурки «Жжеліквідатори» свого приятеля втнув брехливий вступ, можна не дивуватися. Вони —саме з того квартету, який і довелося попросити з «Голосу України». Дивуємося редакторові тої «праці», товариству з обмеженою відповідальністю, яке те все набрало, ну а ВАТ «Вінницька обласна друкарня» ту недолугість розмножило, як могло. Друкарня, як кажуть, ні при чому. Але для журналістів, редакторів, видавництв і т. п. є таке писане і неписане правило: якщо когось у чомусь твій автор звинувачує — хоча б зателефонуй тій людині, спитай її думку, уточни факти чи попроси документи. Не твори борзо — твори точно. Та це правило, звичайно, для професіоналів.

Сергій ПРАВДЕНКО.

У номер

■ Одеса

На втіху — торба сміху

З 21 по 25 вересня в Одесі втретє пройде Всеукраїнський конкурс виконавців гумору та сатири імені Андрія Сови, в якому візьмуть участь професійні артисти й аматори, а також аматори. Започаткований Асоціацією діячів естрадного мистецтва України і Фондом сприяння розвитку мистецтв України, він ставить за мету підвищення рівня виконання літературних творів, зокрема класичних.

До речі, чимало учасників та переможців конкурсу стали відомими не лише в Україні, а й за її межами. Приміром, Володимир Пушкар, Андрій Данилко (більше відомий як Вєрка Сердючка), театр мініатюр «Курям на сміх» та інші. А оцінюватиме майстерність учасників професійне журі на чолі з народним артистом України Анатолієм Литвиновим.

■ Одним абзацом

Зі смутком у серці

зустріли День знань сотні сівачів мудрого, доброго, вічного у Сумах.

Так, якщо п'ять років тому в трьох десятках шкіл міста налічувалося близько 550 початкових класів, то нині — заледве 390. Кількість першокласників зменшилася за цей час більш як на 40 відсотків. За такої демографічної ситуації уже через десять років сумських першокласників слід буде заносити до Червоної книги.

З миру по нитці —

і в Сумах виріс перший пішохідний міст, який з'єднав лівий і правий береги річки Псел. Подарував його сумчанам напередодні 57-ї річниці визволення міста від німецько-фашистських загарбників (2 вересня) і 345-ї річниці його заснування колектив акціонерного товариства «Сумимістобуд» на чолі з Віталієм Северином. Надударні темпи будівництва дали можливість мостобудівникам звести диво архітектури завдовжки 108 метрів і вартістю близько 1 млн. грн. всього за три місяці. Отже, коли захочемо, то можемо.

■ Футбол

Цо занадто — то ... здраво

Чемпіонат світу-2002. Відбірковий турнір. Європа.

***Група 1.* Швейцарія — Росія — 0:1, Фарери — Словенія — 2:2, Люксембург — Югославія — 0:2.**

***Група 2.* Андорра — Кіпр — 2:3, Нідерланди —Ірландія — 2:2, Естонія — Португалія — 1:3.**

***Група 3.* Північна Ірландія — Мальта — 1:0, Болгарія — Чехія — 0:1, Ісландія — Данія — 1:2.**

***Група 4.* Азербайджан — Швеція — 0:1, Туреччина —Молдова — 2:1, Словаччина — Македонія — 2:0.**

***Група 5.* Норвегія — Вірменія — 0:0, Білорусь —Уельс — 2:1 (Хацкевич, 39, Белькевич, 56 — Спід, 90). На 66-й хв. з поля вилучено Белламі (У).**

***Україна — Польща. 1:3.* Шевченко, 12 — Олісадебе, 3, 31, Калюжний, 56. На 58-й хв. Юсков'як (П) не реалізував пенальті.**

Україна: Кернозенко, Лужний, Тимощук (Зубов, 46), Головко, Ващук, Дмитрулін, Гусін, Попов (Косовський, 72), Воробей (Яшкін, 62), Шевченко, Ребров.

(Закінчення на 8-й стор.).

Вітання!

Численні друзі, колеги, соратники привітали з днем народження президента ФФУ, народного депутата України Григорія СУРКІСА. Серед них, звичайно, і колектив АТ «ФК «Динамо» (Київ)», а також гравці динамівського клубу на чолі з Валерієм Лобановським. Капітан команди Олександр Головко пообіцяв, що в майбутніх осінніх баталіях динамівці, виступаючи за клуб і національну збірну, постараються не засмучувати Григорія Михайловича.

До грудей колоссям припаде

Саме їй, рідній тернопільській землі, освідчився в любові молодий поет Степан Будний:

Чистою росою враз заб'ється,
До грудей колоссям припаде,
Забринить, заквітне, засміється,
Рідна і пахуча, як ніде.

Ці рядки, написані сорок три роки тому, сонячної літньої днини озивались у наших душах тихою, заспокійливою мелодією. А тамтешні дороги, обрамлені «світло-синім вогником волошки і парним гречаним молоком», дарували нам зустрічі й спілкування з людьми, які живуть на цій землі. На землі красивій і трохи втомленій від нинішніх негараздів. Де сільські вчителі місяцями не отримують зароблених грошей, а сотні, тисячі інженерів, технологів, гуманітаріїв продають оселедці й помідори на ринках. Тернопільщина зустрілася з тими самими проблемами, що й інші регіони, та, вочевидь, болючіше їх відчула. Бо і раніше без дотацій не обходилася, а тепер — і поготів. Але жодного разу ми не чули нарікань, що то, мовляв, незалежність у всьому винна. Мовляв, раніше і куфайка була тепліша, і ковбаса дешевша. Бо кожний галичанин відчуває себе невід'ємною частиною України і пов'язує з нею свої надії. Навіть той, хто змушений тепер заробляти на шматок хліба у далеких світах.

Чим живуть сьогодні тернополяни, що їм болить, до чого вони прагнуть? Про це ми, група журналістів — Людмила Коханець, Галина Сторожук, Леонід Бровченко й автор цих рядків — прагнули почути й зрозуміти протягом Днів газети «Голос України», які відбулися на Тернопіллі.

Головний лікар Тернопільської центральної районної лікарні Ігор Вардинець, старша операційна сестра Вікторія Тричук, черговa медсестра Олександра Сас і в. о. завідувача відділення лапароскопічної хірургії Юрій Гарасимчук (зліва направо)

На що сподівається місцевий виробник

Колишня гордість краю — Тернопільський комбайновий завод, який сьогодні став акціонерним товариством з однойменною назвою, — переживає неліпші часи. Одна з головних причин — втрачені ринки збуту. Якщо раніше підприємство відправляло щороку селянам близько чотирьох тисяч машин, то тепер ледве до вохсот дотягує. Скажімо, торік для вітчизняних бурякосійних господарств реалізовано 69 комбайнових комплексів — здебільшого за лізингові кошти. Щоправда, господарства розрахувалися за поставлену техніку за лізингом лише на 12 відсотків. Тепер є замовлення ще на 80 комплексів, але переховувати гроші за них знову-таки не поспішають.

— Наш основний ринок — російський, — сказали нам у ВАТ «Тернопільський комбайновий завод». — І раніше, за радянських часів, ми поставляли в Росію близько 60 відсотків своєї продукції. А тепер цей відсоток став ще більшим. І ми просто не маємо права втрачати традиційного для нас ринку.

Дві години тривав «прямий зв'язок» читачів «Голосу України» з керівництвом Тернопільської облдержадміністрації, з керівниками обласних управлінь.
На телефонні запитання відповідав перший заступник Тернопільської ОДА Анатолій Жукінський.

Отож є наміри щодо створення з воронежцями спільного російсько-українського підприємства з виробництва агрегатів і запчастин для бурякозбиральних комплексів, які сьогодні працюють на російських полях. Досягнуто домовленості з таганрозькими машинобудівниками про спільне виробництво в Тернополі зернозбиральних комбайнів, які найбільше підходять для жнивних робіт у західних областях нашої країни. За попередніми підрахунками, такий комбайн коштуватиме 125—130 тисяч гривень, тоді як за нинішні зернозбиральні агрегати вітчизняного виробництва наші селяни змушені платити майже втричі дорожче.

Звісно, комбайновий завод має значну заборгованість і перед бюджетом, і перед Пенсійним фондом. І сподівається лише на реструктуризацію боргів. Як і на те, що в рамках реалізації державної програми розвитку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування уряд фінансово підтримає це підприємство, яке має добрі традиції і непогані напрацювання на майбутнє. Принаймні після того, як завод відвідав Прем'єр-міністр Віктор Ющенко, така надія з'явилася.

На початку травня цього року на базі колишнього комплексу «Сатурн» створили Тернопільське державне науково-виробниче підприємство «Промінь», яке розробляє, випробовує і запускає в серійне виробництво антенну техніку. Йдеться не про стандартні «тарілки» з діаметром метрпівтора, якими зарясніли останнім часом фасади і дахи наших осель, а про антени, виробництво яких потребує сучасних технологій і висококласних спеціалістів. За словами директора підприємства Володимира Сиротюка, «Промінь» оснащений унікальним сучасним високоточним обладнанням, яке дає змогу виготовляти оснащення для рефлекторних антен. Бо що вищий діапазон в антени, то точніше має працювати її дзеркало, щоб досягти високих технічних показників. Підприємство, яке раніше працювало лише для потреб «оборонки», і тепер не втратило свого високого науково-виробничого потенціалу — його продукція може конкурувати з відомими фірмами світу, де виготовляють антени. Однак сьогодні в Україні нерідко віддають перевагу зарубіжним аналогам, хоч вони нічим не ліпші від тернопільських, зате в кілька разів дорожчі. А тим часом галичани розробили інноваційний проект на 3,6 мільйона гривень, який пройшов усі стадії експертизи, але знову-таки держава (йдеться-бо саме про державне підприємство!) не виділяє коштів для його реалізації. Щоб ми користувалися сучасними вітчизняними антенами, а не британськими чи німецькими.

Певна річ, що на «Промені» не чекають манни небесної. Здійснили реструктуризацію виробництва: на базі конструкторського бюро організували одне дочірнє підприємство, а на базі заводу — три. Працюють з Національним космічним агентством України, з Центром космічного зв'язку в Золочеві, що на Львівщині, з Національним університетом «Київський політехнічний інститут», з потужними комерційними структурами. Як сказали нам в об'єднанні, перед колективом, який істотно зменшився, поставлено завдання — налагодити виробництво і сплачувати всі поточні платежі: до бюджету, Пенсійного фонду, за енергоносії і, звісно, зарплату.

Тут знають, як це зробити, і прагнуть до того. І чи може за такої ситуації держава залишатися стороннім спостерігачем. Йдеться-бо — ще раз нагадаємо! — саме про державне підприємство, яке не підлягає приватизації.

Про багатство, яке не купиш за жодні гроші

Ігор Вардинець, головний лікар Тернопільської центральної районної лікарні, розповів нам такий анекдот-бувальщину з життя їхньої поліклініки кілька років тому.

Заходить сільський чоловік на прийом до лікаря, а там сидить напівроздягнута його сусідка, яку оглядає інший лікар. Знічений пацієнт, звісно, позадкував до дверей. А сусідка, як нічого й не трапилося, спокійно зупиняє його: «Заходь, заходь, Миколо, бо на останній рейс автобуса запізнишся».

І така комедійно-прикра ситуація виникала не так уже й рідко, бо двом або й трьом лікарям доводилося приймати пацієнтів в одному кабінеті.

Нині ситуація істотно змінилася. Майже в центрі Тернополя з'явилася нова поліклініка. Розрахована на 900 відвідувань протягом дня. До того ж їдуть сюди зі своїм болем мешканці не тільки Тернопільського району, а й сусідніх з ним. Не відмовляють тут і мешканцями із обласного центру.

— Маємо змогу будувати лише тому, що не очікуємо централізованих коштів, а робимо все господарським способом, — каже Ігор Вардинець. — Тобто залучаємо фінанси підприємств й організацій, пожертви наших пацієнтів, спонсорські гроші... Одне слово, з миру по нитці — ось вам і сучасна поліклініка.

У такий спосіб і придбали сучасну апаратуру німецького виробництва та створили відділення лапароскопічної хірургії, де складні операції на жовчному міхурі роблять без великого хірургічного втручання. Найбільше підсобили знову-таки підприємства і насамперед — сільськогосподарські, що працюють на території району. Найближчим часом тут планують оперувати хворих, які мають проблеми з нирками або підшлунковою залозою.

Так, за операцію треба платити, але вартість її в декілька разів дешевша, ніж у столичних клініках.

— Є надія на те, що наступного року перейдемо під дах нової лікарні, — каже Ігор Степанович, показуючи на вже збудований корпус. — Хоча я не прихильник збільшення ліжок у лікарнях. Навпаки — їх треба зменшувати. А вкладати гроші в найсучасніше лікувально-діагностичне обладнання, у фахову підготовку медперсоналу, щоб людей швидко ставити на ноги. Як то роблять сьогодні у цивілізованому світі.

Однак теперішні лікарні тісняться у непристосованих приміщеннях, ще й у приміських селах — і будувати нову у Тернопільському районі були просто зобов'язані. Що вони успішно й роблять.

Мріє про новосілля і головний лікар санаторію «Збруч» Олег Маркушевський. Бо вже протягом кількох років простоює корпус на 290 відпочивальників. Точніше — цегляна коробка під оригінальним черепичним дахом. Кажуть, для того, щоб довести його до ладу, треба мільйон доларів. Можна, мабуть, обійтися і меншою сумою, але Олег Павлович хоче зробити все за сучасними, європейськими, стандартами. Тоді і відпочивальників побільшає, і затрати швидко окупляться.

Хоча і тепер «Збруч» не пустує. Мальовнича місцевість, яку тут називають Медоборами, два унікальні види цілющої мінеральної води, що допомагають при багатьох захворюваннях, комфорт і увага з боку обслуговуючого персоналу — все це приваблює наших співвітчизників у Гусятині.

Оздоровниця має свою котельню, автономні свердловини, тепличне господарство, вчасно розраховується за енергоносії — отож працює у звичному робочому ритмі, надійно.

Нас зустрічає головний лікар санаторію «Збруч» Олег Маркушевський

Варто згадати й про інший аспект: у «Збручі» мають роботу понад двісті осіб різних спеціальностей, яким вчасно виплачують зарплату. А це для такого невеликого містечка, як Гусятин, де мешкає сім тисяч жителів, щось таки значить.

А ось «Добру воду», яку розливають у селі Млинівці, що в Зборівському районі, добре знають по всій Україні, хоча пропонують її споживачам лише кілька років. Потужність підприємства сьогодні сягає 50 мільйонів пляшок на рік. За словами директора СП «Добра вода» Михайла Паславського, їхня продукція не отримала ще жодної рекламації.

Воно й не дивно, адже вода потрапляє у цех для розливу з артезіанської свердловини завглибшки 250 метрів. На виробництві — ідеальна чистота, працює сучасне імпортне обладнання. Середня місячна заробітна плата за перше півріччя — 560 гривень. Можливо, й тому, що тут немає ні секретарки, ні жодного водія для керівництва та різних служб. А всі співробітники самі сідають за кермо автомобіля і вільно спілкуються бодай однією з європейських мов.

* * *

Ми прощаємося з відомим місцевим журналістом і поетом Євгеном Безкоровайним, який тепер працює завідувачем інформаційно-аналітичного відділу облдержадміністрації. Євген дарує на згадку свою першу і поки що, на жаль, єдину поетичну книжечку «Яворина», видану три роки тому в Тернополі. Уже в Києві, перечитуючи її, знову зупинився на рядках, які запали в душу:

І тягнеться душа моя, мов сонях,
До сонячних Вкраїни верховіть.
З тернопільських гаїв і полів, з працьовитих і талановитих тутешніх людей починається для мене Україна.
Як освідчитися тобі в любові, земле-колиско моя?
Рідна і пахуча, як ніде.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Фото автора.

Наш «десант» у гостях у колективу СП «Добра вода». Продукція з їхньою маркою виявилася справді доброю.

Редакція газети дякує за сприяння і підтримку проведення Днів «Голосу України» на Тернопіллі голові Тернопільської держадміністрації Василеві Коломийчуку, заступникові голови Тернопільської облради Богданові Якубишину, голові Кременецької райдержадміністрації Василеві Кравцю, намісникові Почаївської Лаври Володимиру, голові правління акціонерного товариства «Тернопіль-готель» Станіславові Головку.

«Запоріжкран» собі підйом забезпечив

Вітчизняний стиль

ЗАТ «Запорізький завод важкого кранобудування» — «Запоріжкран» — провідне кранобудівне підприємство у СНД. Тут виготовляють козлові, мостові та спеціальні крани, а також складні нестандартизовані металоконструкції та пристрої для різних галузей народного господарства.

Донедавна підприємство працювало переважно на енергетику. Обраний головою правління ЗАТ «Запоріжкран» Михайло Ткалич і його команда, враховуючи неплатоспроможність більшості замовників, взяли курс на розширення номенклатури продукції заводу. За короткий термін кранобудівникам вдалося збільшити її в п'ять разів, що й дає їм змогу, незважаючи на глибоку економічну кризу в машинобудуванні, завойовувати нові ринки збуту, нарощувати обсяги виробництва, створювати додаткові робочі місця.

За півроку «Запоріжкран» зміг сягнути минулорічного обсягу виробництва. Порівняно невеликий колектив нещодавно поповнили 40 фахівців. А до кінця року, напевно, кранобудівниками стануть ще десь сто осіб. Адже на підприємстві мають намір уже цього року (порівняно з попереднім) збільшити обсяг виробництва вдвічі. Завдяки продуманій маркетинговій політиці, «Запоріжкран» на склад не працює.

Відомо, що швидко тільки казка мовиться... Але, впевнений, на більшості наших підприємств успіхи кранобудівників інакше, як казку, і не сприйматимуть. Адже «Запоріжкран» розташований не на якомусь острові зі сприятливим економічним кліматом.

Вимивання власних обігових коштів українських товаровиробників у вирах державної економічної політики поки що триває. На капітанському містку підприємства пильнують особливо, не надто покладаючись лише на лібералізм нового Податкового кодексу. Адже відсутність тих самих обігових коштів — наслідок не тільки надмірних податків, а й, наприклад, дорожнечі енергоресурсів, через яку навіть висоякісна вітчизняна продукція стає неконкурентоспроможною.

У ЗАТ «Запоріжкран» запровадили програму енергозбереження. Її економічний ефект — більш як півмільйона гривень. Нині витрати на енергоресурси в собівартості виробів підприємства становлять до 15 відсотків. Здавалося б, не так вже й багато, якщо порівняти з витратами металургів. Але коли кран коштує від 100 тисяч до 1 мільйона доларів, то й цих 15 відсотків цілком достатньо, щоб вплинути на його конкурентоспроможність.

Тож «Запоріжкрану» довелося виходити і на ринок Росії. Нині саме запоріжці, а не їхні російські колеги, постачають свою продукцію на підприємства Санкт-Петербурга і Сибіру.

Освоєння нових виробів — завжди чималі витрати. Але сьогодні без них на прибуток розраховувати не випадає, у чому не один раз переконувалися запоріжці. Так було і з контейнерними кранами, що їх в Україні ніхто не виготовляє. До речі, якби на підприємстві їх не освоїли, цю нішу могли зайняти ті самі фіни. І тоді довелося б вітчизняному виробникові платити вдвічі-втричі більше.

— Наше підприємство вигідно відрізняється від своїх конкурентів, — наголошує голова правління ЗАТ «Торговий дім «Кран-Трейд» Олександр Смоляков. — Сьогодні ми вже виготовляємо до ста типів кранів вантажопідйомність від 5 до 1000 тонн. Ми готові забезпечити потреби енергетиків і металургів, постачати необхідне підйомально-транспортне обладнання для портових і залізничних терміналів. Наш колектив освоює рудні та вугільні перевантажувачі для металургійних і гірничодобувних підприємств. Власне, для металургійної галузі всю основну гаму кранів ми вже освоїли...

З металургами у «Запоріжкрана» давні контакти. Його основні постачальники (а, напевно, і споживачі) — «Азовсталь», Дніпродзержинський металургійний комбінат, комбінат імені Ілліча. Налагоджуємо ділові відносини із «Запоріжсталлю». Щоправда, земляки ще традиційно намагаються шукати інших виробників підйомально-транспортного обладнання, хоча продукція «Запоріжкрана» за якістю не поступається світовим стандартам. Це ще раз довів тендер, який нещодавно оголосила «Запоріжсталь». Його виграв «Запоріжкран». Фіни пропонували проект, відсотків на 40 дорожчий.

Сьогодні «Запоріжкран» — єдине в Україні підприємство такого напряму, яке має міжнародний сертифікат якості.

Цикл виготовлення 700-тонного рудного перевантажувача для доменного виробництва — один рік. Отже, чимало запоріжців цілий рік будуть забезпечені оплачуваною роботою, а бюджет одержить додаткове відрахування. До рудних перевантажувачів виявляють інтерес й інші металургійні комбінати.

— В Україні ще не всі, кому необхідне підйомально-транспортне обладнання, зокрема металурги, знайомі з номенклатурою нашої продукції, з її якістю та цінами, — каже Олександр Арсентійович. — Раніше ми практично не працювали на металургійному ринку. Довелося завойовувати його самостійно. За 2—3 роки освоїли всю гаму кранового металургійного обладнання. І не просто її декларуємо, як дехто це нині робить на папері лише в рекламних цілях. Ми тепер можемо запропонувати металургам чи не все. Від простих кранів загальнопромислового виконання до грейферних, магнітних, магнітно-грейферних кранів, кранів з поворотними візками, на постійному струмі, до того ж різної вантажопідйомності.

Цього року кранобудівники планують продати металургам близько третини своєї продукції від загального обсягу виробництва. За словами Олександра Смолякова, тільки на «Запоріжсталі» заміні підлягають близько 120 кранів. На «Азовсталі» є крани, «вік» яких — 40 років і більше. На жаль, навіть металурги з їхніми прибутками відчувають нестачу обігових коштів. Ось і виходить, що бажаючих замовити нові крани багато, але...

Однак чимало підприємств знаходять гроші для діагностики, ремонту чи модернізації наявних кранів. Життя змушує.

Так у ЗАТ «Запоріжкран» і з'явилася дочірня фірма «Крансервіс», що, до речі, надає послуги не тільки в Україні.

Виробничий і технологічний потенціал, створений запоріжцями, дав змогу їм стати партнерами відомих зарубіжних компаній, а сертифікація системи якості відповідно до ISO 9001 — вийти на зовнішні ринки. Замовників ЗАТ «Запоріжкран» приваблює оптимальне поєднання ціни та якості продукції підприємства, її високий технічний рівень, експлуатаційна надійність і вчасне постачання. Переконатися в цьому простіше простого: звертайтеся до Торгового дому «Кран-Трейд», який володіє ексклюзивним правом реалізації продукції ЗАТ «Запоріжкран».

Телефони: (0612) 57-15-34, 57-16-27, телефакс (0612) 57-17-21, 52-62-60.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Батареї займають вигідні позиції

25-річчя від дня заснування святкує багатопрофільне господарське об'єднання «Укркокс»

Увесь цей час, не втрачаючи ролі первинної організаційної ланки важливого сектору металургійного виробництва, «Укркокс» встиг побувати в іпостасі і державного, і добровільного виробничо-промислового підприємства, але до того ж принципово зберігав функції фінансово-економічного координатора господарської діяльності коксохімічної галузі України. Як і суміжних з нею підрозділів з виготовлення та ремонту спеціалізованого технологічного обладнання. Йдеться про вкрай важливе виробництво, без якого, з одного боку, важко уявити благополучне існування паливно-вугільного комплексу, а з другого — чорну металургію.

Анатолій СТАРОВОЙТ.

Генеральний директор «Укркоксу» Анатолій Старовойт закликає не забувати 1975 рік, коли об'єднання було створене, ще й з морально-етичних міркувань. Треба пам'ятати, каже він, усіх коксохіміків, котрі на олтар нелегкої, виснажливої і «брудної» галузі поклали своє здоров'я і життя, а тепер отримують жалюгідні пенсії. Перед ними треба схилятися до землі!..

Керівник «Укркоксу» вірить у краще майбутнє коксохімічного виробництва. А поки що...

Підприємства набули різних форм власності, чимало потрапило під опіку різних фінансово-промислових та комерційних структур, котрі досі до металургійного виробництва жодного відношення не мали. Контрольні пакети акцій діставалися в управління й тим, хто ще словна і не уявляє специфіки та призначення коксохімії. У «чистих» інвесторів теж своя мета. От і виходить: хто — в ліс, а хто — по дрова. Директори багатьох заводів стали менеджерами, які не розпоряджаються виробленою продукцією.

— Спочатку доходило до абсурду, — розповідає Анатолій Старовойт. — Щоб одержувати бездоганної якості кокс, потрібно витримувати певне співвідношення у шихті різних марок коксівного вугілля. Та коли кожен самотужки заходився налагоджувати стосунки з шахтарями, один поперед одного вихоплювати найдефіцитніше паливо, майже всі «діставали» одне і не мали другого...

На думку Анатолія Григоровича, всі коксохімічні заводи і їх тили — суміжні машинобудівні та ремонтні підприємства і проектно-конструкторські інститути — поодинці нічого не варті. А ось за координації дій та кооперації ресурсів вони — велика сила, на якій тільки й може триматися металургійна промисловість України. Власником заводу може бути хто завгодно. Однак коли не враховувати передусім інтересів держави, діла не буде. Лебідь, Рак та Щука, як відомо, воза з місця не зрушать.

«Укркоксу» одному з небагатьох нині вдається не втрачати розумних «віжок». І не випадково останні чотири роки об'єднання працює стабільно, наростивши виробництво коксу від 15,5 до 17,5 мільйона тонн на рік. Цього року буде вироблено не менш як 19 мільйонів тонн, яких цілком достатньо для внутрішніх потреб українських металургів.

Коксохіміки, втім, здатні видавати по 23,5 мільйона тонн продукції на рік. П'ятдесят чотири з 70-ти наявних коксових батарей нині в «бою». Інші — зупинені на ремонт чи тимчасову консервацію. Ці батареї холостими не стріляють. У Європі нині дефіцит коксу, і зайняти звільнені ніші наші коксохіміки практично готові. Але час піднімати з колін власні машинобудування та судноіндустрію, котрі мало чим можуть поступатися іноземним. Для них знадобиться набагато більше металу, ніж використовується тепер. А з другого боку — коксохімія пожвавить вугільну галузь, яку в нас дехто згарячу вже ладен закривати. Та чи розумно виводити з ладу шахти, якщо запасів коксівного вугілля на них ще мінімум на двісті років? А галузь видає «на-гора» ще й інші дефіцитні продукти: кам'яновугільну смолу, сирий бензин, аміак і фенол, сульфат амонію і концентрат германію, сірчану кислоту. Хіба вони не потрібні нам?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Наші інтерв'ю

Сьогодні кооператор — і виробник, і реалізатор

Перед розмовою з головою правління Черкаської облспоживспілки Віктором БОЇНОМ про сьогодення спілки пригадала перше своє знайомство з нею.

«Піду до кооперації», — казала мати, збираючи в кошика яйця, кролячі шкурки чи ще якісь, як тоді казали, «лишки сільськогосподарської продукції».

Ми, діти, теж мали свій «промисел». Пасучи худобу, збирали лікарські трави і здавали їх в кооперацію, а за отримані гроші купували для школи учнівську «амуніцію». Приїжджали до нас ярмаркувати з Кіровоградської області. Сусіди вважали, що наша кооперація працює краще. І мали рацію. Черкаська облспоживспілка і нині не здала своїх позицій.

— Вікторе Олександровичу, споживча кооперація — одне з найстаріших об'єднань. У неї є все — від потужної матеріальної бази до власних навчальних та лікувальних закладів...

— Інфраструктура створювалася десятиліттями. Перше споживче товариство краю засновано на Вільховецькому цукрозаводі ще 1889 року...

За 46 років існування області побудовано виробничі та майнові комплекси. Сьогодні ми маємо 4 плодоконсервні підприємства, 5 міжрайбаз, 18 хлібозаводів, 20 заготівельних підприємств, хутрову та шкіргалантерейну фабрики, 1400 магазинів, 440 підприємств громадського харчування, кооперативне підприємство «Пивзавод «Богдан», звірогосподарство, готель, потужний холодокомбінат... А ще — кооперативний економіко-правовий коледж, санаторій «Україна».

— І як працюється?

— Виробляти і продавати сьогодні нелегко. І все-таки ми маємо найбільші в Україні обсяги з реалізації товарів народного вжитку, лідируємо по їх виробництву та заготівлі сільськогосподарської продукції. З початку нинішнього року через систему роздрібної торгівлі та підприємства громадського харчування продано товарів майже на 79 мільйонів гривень, закуплено і реалізовано сільгосппродукції і сировини на 24 мільйони. За цей час вироблено товарів народного вжитку на 36 мільйонів, сплачено близько 15 мільйонів податків.

— За цими справними цифрами, певне, нові підходи, іноді навіть нетрадиційні для кооперації...

— Я вважаю, що будь-яка справа з обслуговування людей, якщо вона обопільно вигідна і корисна, — прийнятна для споживчої кооперації. Навіть якщо спочатку видається незвичною. Так було, наприклад, з орендою 700-гектарної площі землі, яку взявся обробляти Катеринопільський плодоконсервний завод. Директор підприємства Валентина Гурома надзвичайно ініціативна, енергійна людина. Взявши землю, вона створила замкнений виробничий цикл: вирощену пшеницю переробляє на своєму млині і пече хліб, із соняшнику виробляє олію на власній олійниці, із сої — харчові добавки для заводського ковбасного цеху...

А взагалі облспоживспілка, завдяки обласній держадміністрації, закупила для власних потреб шість тисяч тонн зерна нового врожаю.

— А правда, що одне зі споживчих товариств закупило навіть зернозбиральні комбайни?

— Так, Корсунь-Шевченківське райспоживтовариство, зазначу — одне з кращих в області, придбало три високопродуктивні фінські комбайни. Кооператори впорали понад 11 відсотків зернового клину в районі, допомогли у збиранні ранніх зернових 12 господарствам.

— До речі, як в цілому кооперація співіснує з конкурентами?

— Був період, коли підприємливі люди на власних авто розвозили по селах хліб. Однак невдовзі розчарувалися і кинули «комерцію». А ми, як і раніше, хліб доставляємо у найвіддаленіші села і хутори.

— Органи місцевого самоврядування наполегливо пропонують здавати сільмаги в оренду або продавати їх.

— Продати легко. А побудувати, впорядкувати... Я вважаю, що криза, яка спричинила тимчасове закриття крамниць, підприємств громадського харчування, минає. На селі з'явився власник землі. Його завдання — вирощувати хліб, наше — задовольнити його потреби. Ось чому ми постійно змінюємо матеріальну базу. Де буде вигідно — здамо приміщення в оренду, дещо продамо. Та головне — модернізувати сільмаги, частину з них перепрофілювати на затишні кафе, бари, клуби-дискотеки. Ви подивіться на сучасне село — люди справляють весілля, хрестини, проводи в армію у брезентових «куренях»... А чому не запросити гостей у кафе, де приготують смачно, обслужать привітно і, головне, за помірну плату?! Наша мета — витягти людей з «куренів», поліпшити їхнє дозвілля. Врешті, досить проголошувати, що ми теж європейці, треба жити по-європейськи. Принаймні робити рішучі кроки до цього.

Інтерв'ю вела Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Черкаська облспоживспілка і нині не здала своїх позицій

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ТЕНДЕРА

Закупка лабораторного аналитического оборудования для трех центров, расположенных в Республике Беларусь, Российской Федерации и Украине

ТЕНДЕР № SCR-E/111444/C/S/WW ОБЪЯВЛЕННЫЙ
Европейской Комиссией (ЕК), представленной фирмой
IPP Consultants, действующей
ОТ ИМЕНИ
Правительств Республики Беларусь, Российской Федерации
и Украины, представленных
Национальным Аналитическим Центром, Киев, Украина, Республиканским центром гигиены и эпидемиологии, Минск, Беларусь, Центром химизации и сельскохозяйственной радиологии, Брянск, Россия

Настоящим объявляется тендер № SCR-E/111444/C/S/WW на поставку товаров по следующим лотам:

ЛОТ1 - Высокоэффективный жидкостный хроматограф с масс-детектором и фотодиодным матричным детектором
ЛОТ2 - Газовый хроматограф со спектрометром с ионной ловушкой
ЛОТ3 - Сцинтилляционный спектрометр
ЛОТ4 - Графитовый атомизатор для минерализации проб
ЛОТ5 - Ротационный испаритель с водяной баней
- Бокс микробиологической защиты. Класс 2
- Аналитические весы
- Эпилюминисцентный микроскоп
ЛОТ6 - Атомно-абсорбционный спектрометр
ЛОТ7 - Лабораторная микроволновая печь для подготовки образцов

В соответствии с условиями Меморандума о финансировании, заключенного между Европейской Комиссией и Правительствами Республики Беларусь, Российской Федерации и Украины в рамках программы TACIS, поставщикам предлагается представить предложения о поставке вышеуказанных товаров.

Участвовать в тендере имеют право на равных условиях все физические и юридические лица в странах-членах Европейского Союза, а также в странах, принимающих участие в программах TACIS и PHARE

Полный комплект тендерной документации можно получить по следующим адресам:

1. ПОДРЯДЧИК: Г-н Роберт Тауэрс Смит, Руководитель Проекта TACIS, к. № 14 (4 этаж), ул. Малоподвальная, 21/8, Киев, 01034 Украина. Тел/факс: +(380 44) 228 75 64, E-mail: tacis@haccp. kiev. ua

2. Информационные бюро ЕС в странах-членах ЕС:

A-1010 Wien, Kartner Ring 5/7 - (тел: 43-1-51618331) - (факс: 43-1-5134225)

B-1040 Brussels, Rue Archimede 73 - (тел: 32-2-2953844) - (факс: 32-2-2950166)

D-53111 Bonn, Bertha-von-Suttner-Platz 2-4 - (тел: 49-228-530090) - (факс: 49-228-5300950)

DK-1787 Kobenhavn V, Dansk Industri, Projekt-og Licitationskontoret afd. EMI - (тел: 45-33-773775) - (факс: 45-33-773300)

E-28046 Madrid, Paeso de la Castellana, 46 - (тел: 34-91-4238000) - (факс: 34-91-4238018)

EL-10674 Athens, Vassilissis Sofias, 2 - (тел: 30-1-7272100) - (факс:30-1-7244620)

F-75007 Paris, Cedex 16, 288 Boulevard St Germain - (тел: 33-1-40633800) - (факс: 33-1-45569417)

FIN-00100 Helsinki, Pohjoisesplanadi 31 - (тел: 358-9-6226544) (факс: 358-9-626871)

I-00187 Roma, Via Poli, 29 - (тел: 390-6-699991) - (факс: 390-6-6791658)

IRL-Dublin 2, Dawson Street, 18 - (тел: 353-1-6625113) - (факс: 353-1-6625118)

L-2981 Luxembourg, Chambre de Commerce, 31 Bld. Konrad Adenauer (тел: 352-4239391) - (факс: 352-438326)

NL-2594 AG Den Haag, E. V. D., Central and Eastern Europe Unit, Bezuidenhoutseweg 181 - (тел: 31-70-3797584) - (факс: 31-70-3858097)

PT-1269-068 Lisboa, Largo Jean Monet, 1 - 10° - (тел: 351-213-509870) - (факс: 351-213-509802)

S-10390 Stockholm, Nybrogatan 11 - (тел: 46-8-56244404) - (факс: 46-8-56244412)

UK-London SW1P 3AT, 8 Storey's Gate - (тел: 44-20-79731992) - (факс: 44-20-79731900)

Тендерные предложения принимаются до 30 октября 2000 г. (12.00 часов местного времени) по адресу, указанному в Комплекте тендерной документации.

До уваги акціонерів
Повідомляємо, що позачергові збори акціонерів ВАТ «Ремонтно-будівельне підприємство»,

відбудуться 20 жовтня 2000 р. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Юності, 10, о 10.00. Реєстрація акціонерів з 9.00 до 9.45 год.

Порядок денний:

1. Звіт Голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 р. та 1-й та 2-й квартал 2000 р.
2. Внесення змін та доповнень до установчих документів.
3. Вибори керівних та контролюючих органів товариства.
4. Про перспективи розвитку і реструктуризації ВАТ «Ремонтно-будівельне підприємство».

Для участі в позачергових зборах акціонери повинні пред'явити:
— документ, що посвідчує особу;
Представники:
— документ на право участі в зборах;
— документ, що посвідчує особу.

Акціонер Е. М. Грималюк.

Загублене посвідчення консультанта дирекції банку «Україна» по Харківській області № 99, видане Островському Владиславу Валентиновичу, вважати недійсним.

Постановлением Арбитражного суда Донецкой области по делу № 24/2Б от 08.08.2000 г. признан банкротом должник коллективное предприятие «Артемовская швейная фабрика им. 8 Марта» и открыта ликвидационная процедура сроком на 12 месяцев. Реквизиты банкрота: 84500, г. Артемовск, ул. Куйбышева,16.
Ликвидатором назначен Шкода А. С. (лицензия арбитражного управляющего № 000018 от 28.12.98 г., адрес: 84500, Донецкая область, г. Артемовск, ул. Ленина,14/22, тел. (06274)) 6-26-31, 6-96-5-35.

Інформація про емісію акцій новоствореного Відкритого акціонерного товариства «ЮМ Плюс»

Повна назва Товариства: Відкрите акціонерне товариство «ЮМ Плюс»
Засновники Товариства:
Лепескін Ігор Ігорович,
паспорт АЕ 991006 виданий Красногвардійським РВ УМВС України в Дніпропетровській обл. 25 грудня 1997 року,
адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля,9, кв.118.
тел. 34-40-92
Лясковець Олександр Миколайович,
паспорт АК 519117, виданий АНД РВ ДМУ УМВС України в Дніпропетровській обл. 29 квітня 1999 року,
адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Малиновського, 14, кв.109
тел. 34-40-92
Курченкова Світлана Василівна,
паспорт АК 207602 виданий Красногвардійським РВ УМВС України в Дніпропетровській обл. 23 липня 1998 року,
адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Ново-кримська.3 кв.36
тел. 34-40-92

Засновники уповноважують Лясковця Олександра Миколайовича проводити дії щодо підписки на акції (тел. 34-40-92).

Мета діяльності Товариства: задоволення суспільних потреб у товарах народного споживання, роботах, послугах, для більш повного насичення ринку продукцією, з метою забезпечення захисних заходів щодо об'єктів та суб'єктів ринку України, а також для здійснення на засаді одержаного прибутку соціальних та економічних інтересів Акціонерів Товариства та членів трудового колективу.

Предметом діяльності Товариства є:
■ Виконання загальнобудівельних робіт;
■ Загальне будівництво будівель (нові роботи, роботи з заміни, реконструкція та відновлення);
■ Оптова торгівля;
■ Роздрібна торгівля;
■ та інші види діяльності, не заборонені законодавством України.

Установчі збори Товариства відбудуться не пізніше місяця з моменту завершення підписки на акції. Про дату установчих зборів акціонерам буде повідомлено.

Статутний фонд Товариства передбачається в розмірі 147 600 (сто сорок сім тисяч шістсот) гривень 00 коп.

Засновники вносять до статутного фонду Товариства 25% Статутного фонду у вигляді грошових коштів.

В рахунок оплати акцій Засновники вносять в Статутний фонд Товариства:
- Лепескін Ігор Ігорович — 12 300 (дванадцять тиясч триста) гривень 00 коп.
- Лясковець Олександр Миколайович —12 300 (дванадцять тиясч триста) гривень 00 коп.
- Курченкова Світлана Василівна —12 300 (дванадцять тиясч триста) гривень 00 коп.

Найменування банківської установи та номер розрахункового рахунка, на який мають бути внесені початкові внески: КБ «Приватбанк», п/р 26005115385051

Дані про емісію цінних паперів:
■ Протокол про емісію акцій № 1 від 16 серпня 2000 року, прийнятий загальними зборами засновників ВАТ «ЮМ Плюс».
■ Загальна номінальна вартість акцій , на які планується здійснити підписку: 147 600(сто сорок сім тисяч шістсот) гривень 00 коп.
■ Фінансові ресурси, залучені від емісії, будуть використані на формування статутного фонду Товариства, кошти якого будуть використані розвиток виробництва по виготовленню дерево-волокнистого полотна.
■ Загальна кількість акцій: 12 акцій, з яких 3 акції — прості іменні, 9 — прості на пред'явника.
■ Форма випуску акцій: документарна.
■ Акції розподіляються між Засновниками таким чином:
- Лепескін Ігор Ігорович — 1 (одна) проста іменна акція.
- Лясковець Олександр Миколайович —1 (одна) проста іменна акція.
- Курченкова Світлана Василівна —1 (одна) проста іменна акція.
■ Права власників простих та привілейованих акцій:
Власники простих акцій мають такі права:
- брати участь в управлінні справами Товариства в порядку, визначеному Статутом Товариства;
- брати участь у розподілі прибутку Товариства та отримувати дивіденди відповідно з розміром частки в Статутному фонді Товариства;
- отримувати інформацію про діяльність Товариства;
- вільно розпоряджатися акціями, що належать їм, у порядку, передбаченому чинним законодавством та Статутом;
- користуватися переважним правом на придбання додатково випущених акцій та інших цінних паперів, які випускає Товариство;
- вийти в установленному порядку з Товариства;
- отримати частину вартості майна Товариства, пропорційну вартості належних їм акцій Товариства, у разі його ліквідації;
- та інші права, передбачені законодавством.
■ Привілейовані акції Товариством не випускаються.
■ Номінальна вартість кожної акції становить 12 300 (дванадцять тисяч триста) гривень 00 коп.
■ Серії акцій: А, порядкові номери акцій: 1-12.
■ Підписка почнеться ______05.10______ 2000 року, підписка припиниться через 1 день, тобто ______06.10______ 2000 року.
■ Підписка буде проведена за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Робоча,99 тел. 34-40-92 факс 34-40-92
■ Запланований курс продажу акцій: 12 300 (дванадцять тисяч триста) гривень 00 коп.
■ Порядок підписки на акції та їх оплати:
■ Особи, які бажають придбати акції, повинні внести на П/р №26005115385051 в КБ «Приватбанк» не менше 10% вартості акцій, на які вони підписалися, після чого засновники видають їм письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.
■ Якщо після закінчення строку відкритої підписки на акції не вдалося покрити підпискою 60% вартості акцій, Товариство вважається незаснованим і особам, які підписалися на акції, повертаються внесені ними суми або інше майно не пізніш як через 30 днів.

У разі, якщо підписка на акції перевищує розмір статутного фонду, то засновники відхиляють зайву підписку , що підписалися на акції, внесені ними суми будуть повернені не пізніш як через 30 днів після завершення строку підписки на акції. Відмова у підписці проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку. До дня скликання установчих зборів особи, які підписалися на акції, повинні внести з урахуванням попереднього внеску не менше 30% номінальної вартості акцій. На підтвердження внеску засновники видають їм тимчасові свідоцтва.

Акціонер не пізніше року після реєстрації Товариства зобов'язаний оплатити повну вартість акцій.

У разі несплати у встановлений строк акціонер, сплачує за час прострочки 10% річних від суми простроченого платежу. У разі несплати протягом 3 місяців після встановленого строку платежу товариство має право реалізувати ці акції.

■ Дивіденди акціонерам Товариства виплачуються один раз на рік за підсумками календарного року пропорційно участі акціонера в статутному фонді Товариства за місцезнаходженням Товариства (м. Дніпропетровськ, вул. Робоча, 99).

Страшний сон Івана Петровича,

в якому він мало не пересів на таксі

Фейлетон

Спекотного літнього ранку Іван Петрович їхав на роботу. Кондиціонер працював зовсім кепсько. «Треба було б відправити цей «мерс» у ремонт, а поки що пересісти на «ауді», — подумав Іван Петрович. Власне, він узагалі волів їздити на «ауді», але вчора з хлопцями поїхав на ній на рибалку, та по таких вибоїнах проїхалися, що там щось тріснуло, і водій порадив задля безпеки взяти сьогодні іншу машину.

Авто різко загальмувало, й Іван Петрович глянув у віконце: «Ні, як їх усе-таки багато, — втомлено подумав він. — Ніщо в цій країні не зміниться, поки в ній буде стільки розгніваних на життя людей. З якою ненавистю той сивий чоловік щойно глянув на його службову машину. Та чого сердитися? Він, чиновник, у чому винен? Ніхто ж бо не хоче працювати. Їм би тільки зарплату одержувати. Он тітка щось роздратовано буркоче. Напевне, гидоту. Мовляв, роз'їздилися на своїх іномарках. Ні, чи так було б в Америці? Там нікому нема діла до того, на якій машині ти їздиш. Усі усміхаються, бо щасливі, бо живуть у такій великій країні. Ось де патріотизм, ось де любов до співвітчизників».

І не встиг Іван Петрович про це подумати, як раптом з подивом помітив, що спереду забовванів Капітолій. Він відвів погляд убік: «Спека, вже галюцинації починаються». Але в бічному склі картина постала ще краща: ідуть, точніше — біжать, від інфаркту справжнісінькі американці. І при цьому справді примудряються усміхатися. Іван Петрович нервово підкрутив кондиціонер. Але легше не стало. «Джоне, приїхали. Я тобі сьогодні вже не потрібен?» «Справді приїхали, — здригнувся Іван Петрович. — Чого він мене Джоном величає? А може, почулося?» — «Потрібен, дорогий, — Іван Петрович вирішив удати, ніби нічого не сталося. — Під'їжджай під обід». — «У тебе діловий обід?» — «Так, і він перегас, — гірко подумав Іван Петрович. — Відколи це я маю звітувати перед водієм?» Його роздуми перервала мобілка. Дзвонила секретарка Оленка. «Джоне, привіт. Це Гелен. Тебе розшукував Томі. Каже, що перевірив твій звіт, і з нього не видно, що, користуючись службовою машиною, ти істотно економиш державні кошти. Мовляв, якби ти брав таксі, було б дешевше. Я, природно, сказала, що це якась помилка. І до завтрашнього ранку ти принесеш на підтвердження всі документи...»

Іванові Петровичу стало зовсім зле. «Щось я кепсько почуваюся, мабуть, піду додому, полежу годинку-другу», — стомлено пробурмотів він. «Добре. Додому то додому», — полегшено зітхнув водій і вимкнув двигун. Іван Петрович завмер. «Джоне, щось не так? Ти ж додому зібрався, — обернувся водій. — Он твій автобус стоїть. Біжи, ще встигнеш».

Ні, це сон, просто страшний сон. Невже я в Америці? Тут що, додому на громадському транспорті добираються, та ще й звітують, як використовують машину? Як же вони тут працюють, коли встигають державні справи розв'язувати? І підбив мене нечистий розмріятися про Америку, краще б доля перенесла до Франції.

Схоже, Доля була неподалік і все чула. Бо наступної миті він отямився від слів: «Жан-П'єре, ви погано почуваєтеся, вас додому підвезти?» — «Ну нарешті, життя налагоджується, — зрадів Іван Петрович, але про всяк випадок перепитав: — А це можливо?» — «Звісно, можливо. Адже ви тепер на підвищенні і можете користуватися службовою машиною, як заманеться. Я тільки запишу, скільки ми літрів бензину витратили, поки сюди добиралися, і рушимо. Не хвилюйтеся, квота на бензин пристойна, ми її ще не вичерпали». — «А коли вичерпаємо, — почав дратуватися Іван-Жан-П'єр. — Знову на автобуса пересідати? Ні, Франція мене теж не задовольняє. Але, схоже, сьогодні — день здійснення бажань. Куди б переміститися? В Ізраїль? Тільки не треба пороти гарячку. Що мені розповідали про Ізраїль? Здається, Валерик нещодавно туди їздив. Так-так, він казав, що в цій країні службові машини надають тільки міністрові, його заступникові і генеральному директорові (третій особі в міністерстві). Добре, що згадав, — цей варіант відпадає. Може, до Швеції? Про неї я чув тільки те, що в кожного депутата — по персональному комп'ютеру, але на весь парламент — тільки дві службові машини. Певно, для урядових чиновників правила інші. А якщо ні? Краще не ризикувати. Тоді — в Угорщину. Ще недавно ця країна була в соцтаборі, і там навряд чи встигли понабиратися капіталістичних заморочок. Хоча ні, здається, Микола Анатолійович із сусіднього відділу казав, ніби там суворо контролюють використання службових машин, і найдрібніший чиновник, що має на неї право, — начальник управління. Та і їздять вони переважно на «опелях». Щоб пересісти на мою улюблену «ауді» або «мерседес», треба бути щонайменше заступником міністра. Краще я вирушу до Прибалтики, вона все-таки ближча за духом, стільки років разом жили в Союзі. В Латвію, наприклад. Ось туди я хочу. Господи, хто це так репетує?».

Репетували журналісти. Вони наступали звідусіль і, перебиваючи одне одного, закидали запитаннями: «У вас є власна машина? Чому ви вимагаєте службову? Чому не уклали угоди про оренду вашої машини урядовим автопарком? Платники податків згодні платити за обслуговування вашого автомобіля, але чому вони повинні платити за нове авто?» І тут Іван Петрович згадав, як читав у якійсь газеті, що зовсім недавно в Латвії змушений був піти у відставку шеф ризької муніципальної поліції пан Андерсон. І причина — курям на сміх: купив у службове користування «лінкольн навігатор». І коштував він лише на 40—50 % дорожче, ніж планувалося. Природно, пан Андерсон доводив, що без «лінкольна» йому не жити, а щодо вартості, мовляв, знати не знаю. І майже викрутився, але капосні журналюги почали наїжджати на мера міста. Тож закінчилося сумно: Андерсона — у відставку, «лінкольн» — на аукціон.

«Господи, — почав благати Іван Петрович, — ну чому я не Папа Римський? Ось на кого ніхто рота не роззявить. І їздить він тільки на лімузинах». Дзвін на площі Святого Петра возвістив Іванові Петровичу, що він... Папа Римський. І сталося диво: його вуста розверзлися і самі вимовили такі слова: «Я дізнався, що подарований мені з нагоди 2000-ліття християнства лімузин коштує півтора мільйона доларів. Я не можу прийняти такий дорогий подарунок. Це образило б усіх бідних людей, про яких я молюся».

«Ні, додому, тільки додому, — заголосив Іван Петрович. — Боже борони, у Росію. Пересадять на «волгу». Не хочу ні в Норвегію, ні в Бельгію, ні в Туреччину, ні навіть у Японію. Доведеться стояти у пробках, пропускати на червоне світло пішоходів, стежити за спідометром. Хочу тільки додому, в спекотний Київ, у свій службовий автомобіль із зіпсованим кондиціонером, хочу через вікно спостерігати розлючених пішоходів. Нехай гніваються, але хоч машину не відбирають...»

«Іване Петровичу, прокиньтеся, приїхали», — почув він до болю рідний голос водія Олекси. «Хух, слава Богу. Це був тільки сон».

Наталя ФІЛІПЧУК.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

P. S. А може, це ми проспали той момент, коли слід було раз і назавжди, як у тих же Латвії, Угорщині чи інших цивілізованих країнах, розв'язати автомобільні проблеми чиновників не на користь їх самих, а на користь платників податків?..

За справу фюрера — довічне ув'язнення

Виступи неонацистів у різних землях Німеччини досі не те щоб турбували німецьке суспільство, але проти них і не провадилася безкомпромісна боротьба.

Нещодавно журнал «Time» дав безжальну характеристику двом східним землям — Бранденбургу та Саксонії-Ангальту, назвавши їх європейськими «гарячими точками», де діють неонацисти і саме на часі вводити миротворчі сили ООН. У цих землях діють три партії, які сповідують расизм, насильство і ненависть до інородців. Не поліпшило ситуацію й ухвалення Бундестагом закону про іноземців, що значно розширив їхні права.

Чашу терпіння переповнило вбивство членами Національної партії Німеччини (NPD) в червні у Дессау 33-річного африканця тільки за те, що в цього «неарійська» зовнішність, а через місяць — вибух у Дюссельдорфі, жертвами якого стали ще 9 «чужаків», тобто іноземців, вихідців з України, Росії, Азербайджану. Бундесканцлер Герхард Шрьодер, поклавши вінок у міському парку, на галявині якого бритоголові недоростки забили на смерть африканця, заявив: держава боротиметься з неонацизмом всіма доступними їй конституційними методами. Аж до заборони ультраправого руху.

За словом пішла справа. Уряд ініціював опитування населення про заборону NPD. Як засвідчили його результати, думка громадськості розділилася. За заборону висловилося 49% опитаних, 45% вважають цей захід зайвим. Щоправда, у східних землях, де мешканці наражаються на жорстокість бравих молодчиків значно частіше, ніж у західних, за заборону NPD висловилося 59% опитаних громадян.

А тим часом завершився суд над трьома злочинцями, членами NPD, які забили до смерті літнього вечора випадково зустрітого ними чорношкірого перехожого. Двох неповнолітніх учасників цієї акції суд засудив до десяти років позбавлення волі кожного, а їхнього 24-річного співучасника — до довічного ув'язнення. Уперше німецька Феміда ухвалила таке суворе рішення в кримінальній справі, визнаючи її політичний характер.

Проте не менш промовистий і той факт, що вдова вбитого, німка за національністю, не змогла прийти на засідання суду через погрози бритоголових, побоюючись за життя своїх дітей.

Досі не затримано учасників кривавого вибуху в Дюссельдорфі, хоча поліція збільшила винагороду очевидцям або тим, кому щось відомо про організацію акції, з 10 до 20 тисяч марок.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

Багдад

Іракський лідер призначив наступника

Президент Іраку хворий на лімфосаркому і проходить курс хіміотерапії, повідомляє агентство Франс Пресс. За даними агентства, здоров'я Саддама Хусейна останнім часом значно погіршилося. Наступником іракського лідера у разі його смерті або неспроможності керувати державою призначено молодшого сина Саддама — Кусая.

Берлін

Компенсації вигнаним німцям не буде

Німецький канцлер Герхард Шрьодер підтвердив на щорічній конференції німців, вигнаних наприкінці другої світової війни із сусідніх країн, що не має наміру домагатися для них компенсацій. Шрьодер заявив, що не ускладнюватиме відносин з Польщею та Чехією проблемами далекого минулого. Він визнав: люди, котрих було позбавлено домівок і власності, є постраждалими, проте головну відповідальність за це несуть Гітлер і нацисти. Чеський прем'єр-міністр Мілош Земан уже привітав заяву Шрьодера.

Наприкінці другої світової війни з країн Східної Європи було вигнано 12 мільйонів німців. З них, за деякими оцінками, 2 мільйони було вбито або загинуло від голоду.

Гаага

Розпочато розслідування злочинів проти сербів

Трибунал з воєнних злочинів у Гаазі розпочав розслідування випадків викрадення, тортур і вбивств мирних мешканців-сербів, скоєних 1998 року членами колишньої Армії визволення Косово. Представник трибуналу з воєнних злочинів у колишній Югославії заявив, що розпочато розслідування п'яти злочинів, скоєних у районах, які перебували під контролем АВК до прибуття у Косово сил НАТО.

Рязань

Вибухи у Росії тривають

Учора вранці на одному з ринків у Рязані стався вибух. Вибуховий пристрій було закладено між двома продовольчими ятками, продавщиці яких загинули. За повідомленням прес-служби МНС Росії, троє потерпілих від вибуху вже залишили шпиталь. Ще три особи перебувають у тяжкому стані. Рязанська обласна прокуратура порушила за фактом вибуху кримінальну справу за статтею 205 КК РФ «Тероризм». Розслідуватиме справу ФСБ.

Сакраменто

Надзвичайний стан на півночі Каліфорнії

У місті Напа, центрі виноробства на півночі американського штату Каліфорнія, після підземного поштовху середньої потужності, що стався в неділю, оголошено надзвичайний стан. Більш як двадцять осіб дістали поранення і травми, щонайменше одна особа —серйозні. Внаслідок землетрусу силою у 5,2 бала за шкалою Ріхтера вибито шибки в тисячах будинків і порушено подання газу, води та електроенергії. За словами мера міста, найгірше — позаду, однак лише через кілька днів можна впевнитися, що повторних поштовхів не буде.

Тель-Авів

Може, й мученик, але не святий

Прибічники лідера ізраїльської партії Шас Ар'є Дері супроводжували його до воріт в'язниці, де він пробуде найближчі три роки. Дері закликав соратників і далі працювати, обстоюючи права євреїв — вихідців із Близького Сходу. А вони порівнювали свого лідера з біблійним Йосифом та єврейськими мучениками. Щоправда, на відміну від попередників, Дері отримав термін ув'язнення за давання й отримання хабарів.

За повідомленнями власних кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.
Фото АП.

Що занадто — то ... здраво

Спорт

(Початок на 3-й стор.).

Польща: Дудек, Клос (Хайто, 85), Зелинський, Міхал Жевляков, Валдох, Козьминський (Кшинувек, 90), Сверчевський, Іван, Юсков'як (Гилевич, 69), Калюжний, Олісадебе.

Попереджено Калюжного, 61, Клоса, 66.

Арбітр Хосе-Марія Гарсіа Аранда (Іспанія).

2 вересня. Київ. НСК «Олімпійський». Дощ. 15 градусів. 60 000 глядачів.

Група 6. Латвія — Шотландія — 0:1, Бельгія —Хорватія — 0:0.

Група 7. Боснія — Іспанія — 1:2, Ізраїль —Ліхтенштейн — 2:0.

Група 8. Румунія — Литва — 1:0, Угорщина — Італія — 2:2.

Група 9. Фінляндія — Албанія — 2:1. Німеччина — Греція — 2:0.

Поляки, як з'ясувалося, кажуть одне, а роблять, на жаль, зовсім інше. Відібрали в нас у двох матчах аж п'ять очок (молодіжні збірні напередодні зіграли внічию — 2:2) — то вже занадто.

Не варто, либонь, підкреслювати, як усі ми готувалися до прем'єрного поєдинку нашої збірної, як прагнули її перемоги на старті. Але все обернулося для нас невдачею. Втім, просто так зопалу критикувати гравців і тренерів — то, пробачте, емоції.

Звичайно, можна закинути Попову, який помилився на лівому фланзі оборони. І після цього Козминський зробив націлену передачу. Мов блискавка, «вуглик» Олісадебе — нещодавно натуралізований поляк з нігерійськими коренями — пробив влучно головою. Де подівся в тому епізоді досвідчений Головко?

А навіщо, скажіть, Тимощук збивав суперника поблизу свого штрафного? Адже все так просто: не порушуй правил, зачекай, коли тобі на допомогу встигнуть партнери. Головне, не дай візаві зробити передачу без перешкод. Але порушення — і суперник, якому вже ніхто не заважає, виконує штрафний. З цього й почалися наші біди — другий м'яч побував у воротах Кернозенка.

Можна згадати і протилежне: як Попов після чудового пасу Шевченка, б'ючи впритул, влучив у Дудека. Сам Шевченко після ефектного результативного удару під доволі гострим кутом на останніх хвилинах тайму не влучив з набагато вигіднішого становища.

Нарешті, здається, все зробив Зубов. Скориставшися помилкою польського оборонця, він обіграв воротаря і пробив у порожні ворота. І де, хай йому біс, взявся останньої миті той Клос, який виніс м'яча з лінії воріт!

І таке: правильно кажуть, що руйнувати в футболі на слизькому від дощу полі значно легше, ніж створювати.

Однак, повторюю, ретельний і об'єктивний аналіз подій минулої суботи ще попереду. І робити його, погодьтеся, мають тільки авторитетні фахівці.

— Прикро програвати вдома стартовий матч, — сказав після зустрічі один із наставників синьо-жовтих Володимир Веремеєв. — Тим більше команді, з якою доведеться боротися за вихід із групи. Але є й об'єктивні причини невдачі. На жаль, тренерський склад збірної визначився лише в березні. Протягом чотирьох місяців колектив практично не працював, зіграв лише товариський матч з болгарами і комерційний — з Англією (інакше його не назвеш, бо то був кінець сезону). Тим часом поляки провели шість товариських зустрічей. Сподіваюся, що стартова невдача згодом забудеться. Попереду — великий турнірний шлях. Зрозуміло, боротимемося за перше місце. Гадаю, що вже у жовтні ви побачите зовсім іншу збірну України.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ярмарок нових надій

Традиційний національний Сорочинський ярмарок пройшов напередодні чергової річниці незалежності України. Разом з простим людом, який з'їхався, як було і за гоголівських часів «з усіх навколишніх і далеких хуторів», прибули посланці з усіх областей і столиці, а також гості з Грузії, Росії, Білорусі, Молдови, Польщі, Болгарії, Китаю, США.

Чотири дні на знаменитому Жабокрицькому майдані тривало велелюдне торжище, на якому побувало майже 3 мільйони осіб. Порівняно з минулим роком, товарообіг зріс від 17 мільйонів гривень до 35. Представити розмаїття своєї продукції та налагодити взаємовигідне співробітництво і партнерство прибули представники майже 120 вітчизняних підприємств агропромислового комплексу, 400 підприємств та організацій промислової галузі та півтори тисячі приватних підприємців. Полтавщину гідно представляли концерн «Крюківський вагонозавод», ВАТ «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат», «Полтавський турбомеханічний завод», «Полтавамаш», «Миргородський завод мінеральних вод»... Звісно, ярмаркуючий люд купував не багатотонні автомобілі чи залізорудну сировину, а переважно товари широкого вжитку — попит був саме «на свої», а не заморські, і також продукти, овочі, фрукти, баштанні культури та, неодмінно, бодай копійчаний сувенір — з глини, дерева чи соломи.

У павільйоні агропромислового комплексу — коні, корови, свині, вівці, кури, гуси, індики найкращих порід і селекцій. Аукціонні торги пройшли тут жваво. Начальники облдержуправління ветеринарної медицини Сергій Аранчій та ВАТ «Полтаваплемсервіс» Микола Іванченко наголосили, що особливий інтерес до виставки був саме в селян, у підсобних господарствах, в яких нині все більше виробляють і м'яса, і молока.

Зазвичай, як і за гоголівських часів, ярмарок — це насамперед свято: пісні і танці, національне гуляння, на якому розкривається вся велич і сила народного духу. Тож найбільше люду юрмилося біля садиби Хіврі, де відбувалася театралізована вистава за мотивами творів славного земляка. А поряд — на майданчиках і естрадних підмостках — демонстрували свою майстерність і самодіяльні митці, і столичні зірки. Увесь цей невтихаючий гомін, перегуки, музики, багатоголосся і є ярмарок.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

«Гусарське урочище» — храм здоров'я від природи

Всеукраїнську оздоровницю має намір створити на базі санаторію «Гусарське урочище» її директор Тетяна Титова, палка прихильниця нетрадиційної медицини.

А для цього є все необхідне: дубовий ліс, посаджений два століття тому військовиками гусарського полку (звідси й назва урочища); чисте повітря і цілюща мінерально-столова джерельна вода... За словами Тетяни Титової, хімічний склад води майже ідентичний із хімічним складом плазми людської крові. А отже, вона легко засвоюється організмом і сприяє лікуванню багатьох хвороб.

— Саме така вода була передосновою зародження життя на нашій планеті, — каже Тетяна Титова. — Її, без перебільшення, можна назвати живою, бо колись, за доісторичних часів, саме із такої води вийшли на суходіл живі організми, які й поклали початок нашої цивілізації.

Незважаючи на прихильність до нетрадиційної медицини (Титова вважає, що людський організм, якщо йому створити належні умови, здатен сам подолати будь-яку недугу, і довела вона це на власному прикладі, поборовши «невиліковану» астму), у санаторії не відмовляються і від звичних методів лікування. Заклад має потужну фізіотерапевтичну базу: ампліпульс, лазеротерапію, кварц і тубус-кварц, солярій...

Ще працюючи в районній лікарні, Тетяна Павлівна разом з однодумцями розробила кілька програм, які тепер активно втілюються в «Гусарському урочищі». Це —оздоровлення людей похилого віку, допомога людям позбутися зайвої ваги тощо. У санаторії пацієнтам пропонують очищення організму від шлаків, спеціальну програму раціонального харчування з використанням спеціальних харчових добавок вітчизняного виробництва.

Директору дістався важкий спадок. Та все ж енергійний і обдарований лікар лише за півроку зуміла відновити основні корпуси, залучила до роботи висококваліфікованих спеціалістів-однодумців.

Олег БОНДАР.

Новоукраїнський район
Кіровоградської області.

На знімках: директор санаторію Тетяна Титова; корпуси санаторію.

Фото Олега ШРАМКА.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
- **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
- **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**
- **Рукописів не повертаємо.**
- **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**
- **При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 03111158.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України